Handleiding voor de museumles

Algemene inleiding van de les
Weven is al een heel oude techniek, waardoor allerlei verschillende vormen van stoffen werden gemaakt.In hoofdzaak gebruiksgoederen zoals kleren, dekens en kleden voor op de vloer of aan de wand, tegen de kou of voor versiering.
De oorsprong van het weven ligt zo ver terug in de geschiedenis dat we niet precies weten wanneer er voor het eerst op een of andere manier werd geweven. Weven is eigenlijk niet anders dan het in elkaar vlechten van draden.

In de oudheid gebruikten mensen de huid van een dier of bladeren van planten om zichzelf en de woon/slaapruimte warm te houden. Een dier had maar √©√©n huid, dus leverde het ook maar √©√©nmaal een kledingstuk of deken op.

Toen ontdekt men dat er van de haren van dieren draden gemaakt konden worden door dit in elkaar te draaien, dit wordt spinnen genoemd. En door deze draden in elkaar te vlechten ontstaat er een lap stof waar kleren, dekens of matten van gemaakt konden worden. Het grote voordeel was dat het dier niet gedood hoefde te worden, alleen geschoren. De haren groeiden weer aan en je kon opnieuw gaan spinnen en weven.

Ook werden er stengels van planten gebruikt, vlas voor linnen, brandnetels voor neteldoek, raffia en kokosvezels voor matten. Ook van zaadpluis van uitgebloeide bloemen, zoals van de katoenplanten werden draden gesponnen.

In de loop van de tijd werd het spinnenwiel uitgevonden. Door een trapper werd een wiel aan het draaien gebracht. Daardoor ging het in elkaar draaien van de wol of de vezels sneller en gelijkmatiger.

Op oude Griekse en Egyptische afbeeldingen zijn heel eenvoudige weefgetouwen te zien.

De techniek van het weven wordt over de hele wereld gebruikt en er zijn steeds verbeteringen ontdekt.